

KANTELU PIISPASTA

Kantelija on toimittanut tuomiokapituliin kantelun, jossa hän on katsonut, että Kai Sadinmaan erottaminen pappisvirasta on ristiriidassa sen kanssa, että Lutherin vanhurskauttamisoppi ei perustu Paavalin teologiaan, papin tai piispan virkaa ei löydy Uudesta testamentista ja alkuseurakunta vietti ehtoollista yhteisenä muistoateriana kodeissaan tai yhteisessä tilassa, jota voidaan kutsua kirkoksi. Kantelija on vaatinut, että kirkon tulee tehdä paluu Uuden testamentin sola scripturaan ja samalla pyytää anteeksi Sadinmaalta. Kantelija pitää piispa Laajasaloa vastuullisena jokaisen esiin nostamansa kohdan rikkomisesta.

TUOMIOKAPITULIN RATKAISU JA PERUSTELUT

Kirkkojärjestyksen 19 luvun 1 §:n mukaan tuomiokapitulin tehtäviin kuuluu valvoa papiston tehtävien hoitoa ja elämää. Valvontatehtävä koskee vihkimyksessä saatavan pappisviran perusteella kaikkia hiippakunnan pappeja riippumatta siitä, ovatko he seurakunnan tai seurakuntayhtymän papin virassa vai eivät. Myös piispa pappisvirkansa perusteella kuuluu valvonnan piiriin.

Tuomiokapituli toteaa, että kirkon tunnustusperustasta säädetään kirkkolain 1 luvun 1 §:ssä ja yksityiskohtaisemmin kirkkojärjestyksen 1 luvun 1 §:ssä. Pappisvihkimyksessä pappi sitoutuu kirkon oppiin ja järjestykseen. Tuomiokapitulin Sadinmaata koskeva päätös on perustunut edellä mainituissa säännöksissä määriteltyyn kirkon tunnustusperustaan.

Kirkkolain 5 luvun 3 §:n mukaan pappisviran menettämisestä päättää tuomiokapituli. Pappisviran menettämisestä päättäminen ei kuulu piispan toimivaltaan. Tuomiokapitulin asiaa koskeva päätös on ollut yksimielinen.

Tuomiokapituli toteaa myös, ettei sillä ole toimivaltaa päättää kirkon tunnuksesta eikä raamatunkäännöksestä, vaan ne kuuluvat kirkkolain 20 luvun 7 §: nojalla kirkolliskokouksen tehtäviin. Mikäli kantelija katsoo, että tunnustusta tai raamatunkäännöstä tulee muuttaa, on asia saatettava kirkolliskokouksen käsiteltäväksi. Kirkkolain 20 luvun 9 §:n mukaan piispainkokouksella, kirkkohallituksella ja hiippakuntavaltuustolla on oikeus tehdä esityksiä sekä edustajalla aloitteita kirkolliskokoukselle. Kirkkolain 17 b luvun 4 a §:n mukaan aloitteen hiippakuntavaltuustolle voi tehdä hiippakuntavaltuuston jäsen, tuomiokapituli, kirkkoneuvosto, yhteinen kirkkoneuvosto, seurakuntaneuvosto sekä vähintään kymmenen hiippakuntaan kuuluvan seurakunnan seurakuntavaaleissa äänioikeutettua jäsentä.

Edellä esitetyn perusteella tuomiokapituli toteaa, ettei kantelu anna aihetta toimenpiteisiin.